

νοητής μοίρας, με παιδιά που τα χαλαμε, βαρβαρα, αναισθητα, χειρονομώντας στο κενό της ψυχής μας, χωρίς φύση κι όλο απορίες — χωρίς την πιο στοιχειώδη ικανότητα να νιώσουμε πως το δεν ξέρω και κάθε μύηση είναι μόνο η πιο θετική περιγραφή του είμαι φυσικός και δεν απορώ με τα «περιεργα» και «τα θαυμάτα της φύσης»: χωρίς ούτε την ικανότητα να είμαστε στο ελάχιστο αξίοι του «ζώου» και του «φυτού» δίπλα μας, που ζουν την πραγματικότητα οντας πραγματικότητα και μας κοιτάνε, μιλάνε, όπως όλα μιλάνε οντας.

Κι όμως, αντί για οντα, ευκολα κι άνετα μπορούμε να είμαστε πραγματικοί. Να μη φοβόμαστε το πράγμα, να συνεχίζουμε τ' όνειρο, να ερωτευόμαστε, ν' αγγίζουμε, να είμαστε πραγματικά γλωσσικοί.

Οντας έτσι γλωσσικοί, πως να δεχτούμε όσα λέγε; Όλα όσα λέγε, όσο παλιά κι όσο νέα κι όσο αναγκαστικά, τις οποίων ξοδεμένες ανασές! Δεχομαστε αυτό που είμαστε κι όλους κι όλα, χωρίς όρο, ερωτικά. Χωρίς φόβο, με λαχτάρα για κάθε ανθρωπινό και πραγματικό, χωρίς ηλιθίες παρερμηνείες και στραβομελέτες των αγαπημένων σοφών του κόσμου και των πραγμάτων.

Αν αξίζει να γραφεί κανένας χαρτί και να κάνει «περιοδικά», το να τα λείει (τυπωμένα, εστώ, από καθαρά αγαπητική διαθεση), να μιλάει έτσι γι' αυτά, είναι ένας δικαιωμένος λόγος. Τι λέτε;

ΛΕΞΙΚΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗ ΓΛΩΣΣΑ

Αριθμοί

A

1. Οι αριθμοί είναι μορφή της ποιότητας όπως η ποιότητα είναι μορφή του α-ποιού.
2. Οι αριθμοί λοιπόν είναι αριθμός, δηλαδή μορφές της ποικιλίας της πραγματικότητας, που μπορούμε έτσι να την πούμε ένα ή πολλά, ενώ δεν είναι ένα και πολλά — ή, εστώ, είναι ένα και πολλά.
3. Οι αριθμοί μπορούν να γυμνωθούν από ουσιαστική μορφή, μένουν όμως έτσι παραλλαζόμενη ουσία, που δείχνει ακριδώς τη δυνατότητα γυμνοτητας, την ουσιαστική γυμνοτητα των πραγμάτων.
4. Όπως κάθε γλωσσική παρουσία, γενικότερη (εναρθρός λόγος, γραφή, υλικότητα) ή ατομικότερη (λέξη, φράση, άτομο — μορφές παραλλακτικές κι όχι στ' αλήθεια γενικές ή ειδικές), οι αριθμοί έχουν το νόημα της μορφής τους. Έτσι παριστάνουν το κάθε τι και παίζουν με το κάθε τι, ηχούν το κάθε τι και αναμένουν το κάθε τι (σιγούρο, πιθανό ή αδύνατο).
5. Ο ήχος των αριθμών είναι από τους πιο γυμνούς, αν δε συλλαμβάνονται νοητικά. Το πλήθος τους και οι σχέσεις τους είναι ερωτικά, ευτυχισμένα, ατελείωτα και τέλεια.

B

1. Οι ρυθμικές μορφές των αριθμών, αμέσες ή εμμέσες, καθαυτές δηλαδή η διαμορφωνώντας διάφορα μεγέθη, είναι ενιαίες, γυμνές και γυμνώνουν γλωσσικά, ο,τι πραγματοποιούν.
2. Η ψυχρή αριθμητική επιστήμη είναι ένα κοσμικό παιχνίδι με φορείς η ενεργούμενα της εμάς και τα πράγματα.
3. Τα πράγματα, εμείς και οι αριθμοί κάνουμε μια δυνατή, υπαρκτή ενότητα.

4. Απ το ενα ως το δυο ειναι ενα πολυ ωραιο μεγαλο ταξιδι, που συνεχιζεται και παρακατω.

5. Στο δημοτικο τραγουδι εχουμε την πιο καθαρη ηχητικη μορφη των αριθμων. Γ.π. το σαραντα δωδεκα και το σαραντα πεντε η το χιλια δυο δεν ειναι, βεβαια, 42, 45 και 1002 — αλλα και το σαραντα δυο, το σαραντα πεντε και το χιλια δυο δεν ειναι νοηματα.

6. Η μελετη των αριθμων ειναι μια καλη αρχη μελετης αυτου που καταντησε στην αδεια (αποιητικη) γλωσσα η νοηση.

7. Τρεις εντεκα — τρεις δωδεκα — τρεις δεκαπεντε κι εντεκα: ένα δυο τρια — πηγα στην κυρια, κλπ.: καθαροτατες γλωσσικες παρουσιες μας περιμενουν, πολυ πιο αμεσα απ το (αχρηστεμενο με τη φιλοσοφικοτητα μας) εν - το - παν.

8. Ειμαστε αριθμητικοι, καθενας και καθεμια ενα, ηρωας, θεα, μοναδικοτητα συνθετικη του πληθους — που τελειωνει. Στα δημοτικα τραγουδια οι αριθμοι παλ-
λονται ζωντανοι: ειμαστε εκει αριθμητικα μεγεθη τελειωμενα, ρυθμικα, ερωτικα και ελευθερα: μόνα μ ολα τα μόνα.

ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ

δημοτικο

εγο δεν εγενιθικα
σε σπιτι κε σε φαμελια
μον ο θεος με κρεμασε
στι Μιτακα τον εγχρεμο
με σπαγγο ενις δεκαρος
κι ετροα απ τις ξεροφελιες
κι επινα απο τους αρνιακους
κε αποντε σοθι ι φελια
στιρεφασι κι ι αρνιακι
εβγικα οζο στι νομι
να φαου ιμερι βοσκι
κε ο μπιστικος ο Λιναρας
με πιρε κε με μαζουξε
τι ξερις τι επαντιχενε
τι ιμε караμαλιχιо αρνι
ι για μαλι ι για τιρι

κε αποντε το καταλαβε
τι ιμου κασιδοπροδατο
μ εδιωξε κε μ αγκολισε
δε μ ηδρε αλι αφορμι
τι του κατουρου τιν αδλι
πιρα τους δρομους κι εφιγα
κε κατα το νεροπιργο
εσκιφα για να πιου νερο
σαν πλιγιασμενος γαιδαρος
κι ο Κιριακουλις ιτα εκει
απο τιν Πουλακιδα του
κε μου πε κε μου μιλισε
ελα κοντα μου Σταβριανι
τι εχο σαμαρι περιζο
κε πετρες ακουδαλιες.

μνημη: Αντρεα Δημαφογκωνα

Ομηρος, Ιλιάδα Η 219—23

Αιας δ εγγυθεν ηλθεν φερων σακος ηύτε πυργον,
χαλκεον επταβοειον, ο οι Τυχιος καμε τευχων,
σχυτοτομων οχ αριστος, Υλη ενι οικια ναιων,
ος οι εποιησεν σακος οιολον επταβοειον
ταυρων ζατρεφειων, επι δ ογδοον ηλασε χαλκον.